

УДК 378.147:81'243

Синекоп О. С.
Національний технічний університет України
“Київський політехнічний інститут”

НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ НАПИСАННЯ АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТІВ У СПІВАВТОРСТВІ

Статтю присвячено проблемі навчання студентів технічних спеціальностей написання текстів у співавторстві. У статті узагальнено досвід вчених та практиків щодо навчання створення текстів у співавторстві; розглянуто доцільність навчання студентів немовних вищих навчальних закладів написання колективних публікацій; зазначено типи текстів у співавторстві; обґрунтовано можливу кількість студентів у групах. Також представлено визначення “письмо у співавторстві” з урахуванням особливостей навчання студентів технічних спеціальностей; окреслено етапи організації навчання написання текстів у співавторстві, ролі (письменник / автор / співавтор, редактор, лідер, координатор), стратегії (послідовне написання одним автором, паралельне письмо з горизонтальним розподілом, реактивне письмо), технології, інструментарій, зазначено важливість таких складових, як дистантність, синхронність / асинхронність та контроль.

***Ключові слова:** тексти у співавторстві, студенти технічних спеціальностей, вищі навчальні заклади, етапи організації навчання, ролі, стратегії, технології, інструментарій, дистантність, синхронність / асинхронність, контроль.*

Реформування вищої освіти потребує від викладачів немовних вищих навчальних закладів залучення новітніх методів і технологій навчання, які б сприяли активізації навчальної діяльності студентів та їхньої результативності у навчанні. Нині знання іноземної мови – це необхідність, яка передбачає володіння іноземною мовою, а краще двома, на достатньому рівні, що реалізується через міжособистісне чи професійне спілкування усно та письмово.

Науковці та викладачі-практики приділяють значну увагу дослідженню питань навчання студентів технічних спеціальностей англomовного писемного мовлення. По-перше, це пов'язано зі зростаючою роллю писемної форми іншомовного спілкування (за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій чи без них) в рамках професійної діяльності. По-друге, оволодіння письмом є одним з видів мовленнєвої діяльності у межах університетських навчальних програм.

Дослідження науковців та методистів-практиків у площині писемного мовлення охоплюють широку проблематику, зокрема особливості навчання студентів окремих жанрів письма таких як: есе (Д. Е. Земач та Л. А. Румізек) [27], доповідь (К. Херітедж) [15], анотація (Т. М. Корж) [2], науково-проблемно-тематичне повідомлення (Е. В. Васильєва) [1], ділові листи (Н. В. Майер) [4]); організації навчання писемного мовлення (інтерактивне

писемне мовлення (Г. Ф. Кривчикова) [3], розробка письмових вправ та робота над помилками (Дж. Хармер) [14], засоби навчання писемного мовлення (комп'ютер як засіб у дистанційному навчанні: В. В. Стрілець (використання платформи Moodle у проектному навчанні) [7]; наочність: О. Є. Соколова та С. І. Федорова (фреймові опори) [6]) тощо. Окреслений огляд наукових досліджень передбачає написання письмових текстів, автором яких є єдиний студент.

Проте тенденції сьогодення показують, що як участь у проектній роботі, коли необхідно створювати спільні роботи, так і написання колективних наукових праць є надзвичайно актуальні. Тому неабиякий інтерес науковці мають до процесу створення робіт у співавторстві. Дослідження вчених в контексті практики письма у співавторстві мають своє відлуння ще у 90-х роках двадцятого століття. Наприклад, Х. Дейл (1996) дослідила вплив співавторства на процес письма [10], Л. Еде та А. Лансфорд (1990) розкрили перспективи письма у співавторстві [12]. У 2000 роках можна виділити дослідження П. Елбоу (2000) [13], який описав використання колажу для організації спільного письма; Р. М. Ховард (2001) акцентувала увагу на педагогіці в співпраці та описала свій досвід у "письменницькій / текстовій співпраці" [16]; П. Б. Лоурі, А. Кертіс та М. Р. Лоурі (2004) запропонували таксономію створення робіт у співавторстві [17]; К. Уоткінс (2009) показав позитивну роль спільного навчанням, особливості організації студентів та керування групами [24].

Нині постає питання про необхідність навчання студентів технічних університетів англomовного письма у співавторстві. Аргументами на користь доцільності можуть стати такі твердження:

По-перше, необхідно зазначити той факт, що останнім часом світові наукові дослідження мають міждисциплінарний характер, а відтак виникає потреба працювати колективно. Підготовка майбутніх фахівців технічних університетів ґрунтується на фундаментальних та спеціальних дисциплінах, які зазвичай охоплюють широкий спектр міждисциплінарних зв'язків.

По-друге, майбутня діяльність студентів технічних спеціальностей пов'язана з їхньою участю у виробничих проектах, з різноманітними винаходами / розробками у професійній сфері діяльності, які можуть створюватися у співавторстві.

По-третє, власне ефективна навчальна діяльність вимагає вирішення спільних завдань. Наприклад, вже на перших двох курсах студенти (пріоритетною є загально технічна англійська мова) беруть участь у навчальних проектах, завданням яких є написання різних типів текстів (газетних статей / article, доповідей / report, наукових оглядів / review тощо) у співавторстві. Тому під час навчання у технічному університеті вже з перших курсів викладачі повинні акцентувати увагу студентів на створення

письмових текстів у співавторстві, вчити працювати і спілкуватися у команді, знаходити компромісні рішення, уникати конфліктних ситуацій. На старших курсах навчальна діяльність інтегрується у наукову і вже на 3-6 курсах студенти долучаються до наукової роботи, результатом якої є написання тез на конференцію / conference paper, наукових статей / paper, доповідей на конференції / report, виконання технічних завдань, а також підготовка презентацій у письмовій формі тощо.

Проблема навчання студентів технічних спеціальностей створювати письмовий текст у співавторстві є дискусійною та недостатньо вивченою. Тому **метою** цієї **статті** є дослідження особливостей навчання створення текстів у співавторстві студентами технічних спеціальностей. Зазначена мета передбачає вирішення таких завдань:

– узагальнити інформацію щодо різноманітностей термінів, які відносяться до “співавторства”;

– дати визначення терміну “співавторство” в рамках навчальної діяльності та обґрунтувати його доцільність.

У контексті співавторства науковцями використовуються різні терміни, зокрема співавторство у письмі / collaborative writing (Х. Дейл [10], Л. Еде та А. Лансфорд [12], П. Б. Лоурі, А. Кертіс та М. Р. Лоурі [17], П. Елбоу [13]); співавторство / coauthoring (К. Дей, М. Еодіс) [11]; спільне авторство / collaborative authoring (М. А. Сассе, М. Д. Хендлі, Ш. Ч. Чжуан) [20] / co-authorship (Е. Андрю, П. Кастер) [8] / collaborative authorship (А. Х. Бахр, М. Земон) [9]; спільне навчання / collaborative learning (М. Мерфі, К. Уоткінс [18], Р. М. Ховард [16]); об’єднане авторство / joint authoring (М. А. Сассе, М. Д. Хендлі, Ш. Ч. Чжуан) [20], письмо в команді / team writing (Дж. Вольф) [26]. Усі ці поняття пов’язані з письмом у співавторстві чи колективною публікацією можуть тлумачитись як синонімічні. Але поняття “спільне навчання / collaborative learning” вважається широким, бо охоплює всі види мовленнєвої діяльності.

Розглянемо декілька визначень терміну “письмо в співавторстві”. На думку Н. Сторч, письмо у співавторстві – це спільне створення тексту двома або більше авторами [21]. М. Філліпсон вважає, що письмо у співавторстві це технологія, яка широко використовується, коли два або більше студентів спільно створюють фрагменти тексту з редакційним контролем або без нього [19]. П. Б. Лоурі, А. Кертіс та М. Р. Лоурі розуміють під письмом у співавторстві повторюваний і соціальний процес, який охоплює всю команду, зосереджену на загальній меті, для досягнення якої ведуться переговори, здійснюється координація і спілкування в процесі створення спільного документу [17].

Представлені перші два визначення схожі. Як в першому, так і в другому – частково зазначається кількість учасників текстової діяльності, а

саме, від двох і більше авторів, але не вказується найбільша кількість співавторів. Максимальна кількість авторів може бути і три, і чотири, і десять, і навіть більше. У другому визначенні письмо в співавторстві розглядається як технологія, що передбачає взаємопов'язану діяльність студентів під час створення спільного тексту. Крім того у другому визначенні наголошується на взаєморедагуванні або його відсутності. Третє визначення більш розгорнуте, оскільки авторами акцентується увага на письмо у співавторстві в рамках повторюваного і соціального процесів, які ґрунтуються на знаходженні консенсусу та відповідного рішення через переговори і спілкування у команді, розподіленні та координації праці.

Враховуючи досвід науковців у площині письма в співавторстві та специфіку організації навчального процесу у технічних університетах, дамо власне визначення. Отже, *під письмом у співавторстві ми розуміємо інтерактивний процес створення спільного тематичного контенту групою студентів з урахуванням етапів організації тексту, ролей, стратегій, технологій, інструментарію, дистантності, синхронності / асинхронності та контролю у режимі комунікації.*

Дамо деякі пояснення щодо запропонованого визначення. Без сумніву, створення тексту в співавторстві – це інтерактивний процес, оскільки оснований на взаємодії студентів у групі для досягнення спільної мети – написання тексту. Взаємодія чи інтерактивність студентів базується на вибудові діалогу між учасниками у навчальному процесі, тобто взаємоповазі, взаєморозумінні, взаємонавчанні і співпраці.

Зараз розглянемо питання можливої кількості студентів у групах. Відомо, що немає чіткого обмеження учасників колективних публікацій чи проектів. Варіювання кількості авторів може вводитись окремими виданнями чи умовами завдання проекту. Оскільки наша мета – навчити студентів працювати в групі спільно над текстом, то і, на нашу думку, група повинна бути в діапазоні від двох до трьох. Дамо деякі пояснення. Два чи пара – це найменша одиниця співавторства, яка є ефективною і універсальною в процесі створення спільного тексту, бо дає змогу чітко розподілити обов'язки між авторами, активно обмінюватись думками, навчитись аргументувати та доводити свою думку, пояснювати тощо. До того ж у групі з двох студентів менше непорозумінь. Група студентів з трьох (тріада) осіб є також оптимальною і раціональною для організації роботи над спільним текстом. Оскільки така команда може бути гнучкою у конфліктних ситуаціях, студенти краще розуміють один одного і швидше беруть до уваги точку зору іншого учасника навчального процесу. Також працюючи у тріаді (група з трьох осіб), за словами В. В. Мегедь, спрацьовує закон синергетизма, який базується на множенні сил учасників групи [5, с. 10].

Далі необхідно виділити етапи організації тексту. Спираючись на процесуальний підхід (Р. Уайт і В. Арндт [25], К. Тріббл [23], Дж. М. Суейлз [22]), окреслюємо три етапи створення тексту у співавторстві, а саме: дотекстовий, текстовий і післятекстовий. Так, *дотекстовий етап* складається з таких кроків:

1) організаційний:

- утворення груп;
- визначення теми;
- окреслення цілей та завдань;

2) планування тексту:

- мозковий штурм;
- пошук і обробка інформації з теми;
- укладання інтелектуальної – карти;
- повторний пошук і обробка інформації з теми;
- редагування укладеної інтелект карти;

3) визначення стратегії та розподілення завдань між студентами групи.

Текстовий етап має такі кроки:

- 1) написання частин тексту;
- 2) редагування окремих частин;
- 3) синтез частин тексту в єдиний формат;
- 4) обговорення тексту в цілому та внесення змін за необхідності.

Післятекстовий етап включає кроки:

- 1) взаєморедагування;
- 2) підбиття підсумків;
- 3) перевірка на плагіат;
- 4) публікація.

Зупинимося на *ролях*, які можуть виконувати співавтори. Необхідно зазначити, що в реальних життєвих умовах розподілення ролей при написанні колективної публікації може відбуватися, наприклад, у такий спосіб: один автор; окремо призначається редактор, який лише редагує роботу. В умовах навчання написання тексту в співавторстві кожен студент, створюючи текст, виконує такі ролі: письменник / автор / співавтор, редактор. Крім того в групі може бути обраний лідер чи координатор, який здійснює координацію дій команди.

Зараз розглянемо стратегії створення тексту в співавторстві. *Під стратегією ми розуміємо модель дій, необхідних для створення спільного контенту шляхом координації та розподілення ресурсів команди.* П. Б. Лоурі, А. Кертіс та М. Р. Лоурі виділяють п'ять стратегій створення спільного документу, а саме: *написання одним автором команди / single-author writing* (один з членів команди створює текст), *послідовне написання одним автором / sequential single writing* (один студент створює певну

частину тексту, а потім передає іншому студенту-автору і він продовжує писати власну частину), *паралельне письмо – горизонтальний розподіл / parallel writing – horizontal division* (створення декількох піддокументів загального документу, тобто кожен студент пише текст до власного підзаголовка), *паралельне письмо – стратифікація / parallel writing – stratification* (розподіляються ролі у команді: один студент є автором, другий – редактором, третій – рецензентом), *реактивне письмо / reactive writing* (коли створюється текст усіма авторами в режимі реального часу, доповнюючи, перероблюючи та змінюючи контент) [17].

Звичайно, теоретично всі п'ять стратегій можуть бути використані у навчальному процесі студентів технічних спеціальностей, але, на нашу думку, найбільш прийнятними є *послідовне написання одним автором, паралельне письмо з горизонтальним розподілом та реактивне письмо*. Отже, розглянемо окреслені стратегії.

Стратегія *“послідовне написання одним автором”* має позитивні сторони, а саме: участь усіх співавторів у текстовій діяльності (тобто безпосередньо пишуть текст) та легкість в організації процесу. До складнощів можна віднести такі позиції: слабка зв'язність фрагментів тексту (попереднього та наступного), стилістична відмінність, проблематичне взаєморедагування та слабкі контакти у групі. Ця стратегія може бути використана при створенні невеличких текстів (есе, тематичні статті), а також при підготовці презентацій для першого та другого курсів.

Перевагами стратегії *“паралельне письмо з горизонтальним розподілом”* є безпосередня участь співавторів у створенні тексту, учасники письма набувають всі ролі (автор, редактор), можливість взаєморедагування, тісна взаємодія групи. До недоліків можна віднести такі сторони: ймовірна конфліктність ідей, стилістичні розбіжності, слабка когерентність між частинами тексту, можливість повторення інформації у випадку створення значного тематичного контенту. Ця стратегія може бути використана для створення наукових статей, доповідей, оглядів, тематичного контенту для навчальних сайтів.

Стратегія *“реактивне письмо”* також має позитивні та негативні сторони. До позитивних сторін можна віднести такі позиції: тісна взаємодія у групах, висока креативність, різноманітність ідей, ретельне взаєморедагування та нетривале написання тексту. Проте існує і низка недоліків, наприклад, написання тексту здійснюється одним студентом команди, а інші можуть задиктовувати певні фрагменти тексту чи писати текст по черзі; ймовірна пасивність деяких учасників команди під час роботи над спільним документом. Дана стратегія ефективна в аудиторних умовах при створенні тексту (статті, доповіді, огляду).

Створюючи колективну публікацію, студент може використовувати різноманітні технології та інструменти. Наприклад, мозковий штурм, інтелектуальна карта, технології роботи в парах і тріадах. Також може бути використаний інтернет-інструментарій для створення колективних публікацій / Online Collaboration Tools. До переліку належать Media-wiki, Confluence, FidorWriter та інші. В окресленому переліку стратегій лише у двох (*“послідовне написання одним автором”* та *“паралельне письмо з горизонтальним розподілом”*) може бути використаний інтернет інструментарій.

Коли йдеться про дистантність або віддаленість в організації написання колективної публікації, мається на увазі те, що учасники процесу можуть працювати в аудиторний час у класній кімнаті та позааудиторний час вдома. Звичайно, дотекстовий етап потребує активного обговорення тематичного контенту, тому, як правило, проводиться у класі. Текстовий етап може проводитись як в класі, так і вдома. Це залежить від обраної стратегії. Наприклад, реактивна стратегія потребує присутності всіх учасників процесу письма в класі, а дві інші (*послідовне написання одним автором, паралельне письмо з горизонтальним розподілом*) – реалізуються вдома. Післятекстовий етап може проводитись як в аудиторний, так і в позааудиторний час. Зазначимо, що в сучасних умовах інформатизації зручно здійснювати спілкування за допомогою електронної скриньки, технології “веб-конференція” тощо.

Синхронність та асинхронність передбачає створення тексту одночасно і неодноразово. При застосуванні реактивної стратегії дії відбуваються одночасно, тобто синхронно. При *“послідовному написанні одним автором”* пише спочатку один автор, а потім продовжує інший, тобто це вже асинхронний процес. Використовуючи стратегію *“паралельне письмо з горизонтальним розподілом”*, можна діяти як синхронно, так і асинхронно, тобто писати окремі частини тексту одночасно чи в різний час. Це означає, що спосіб організації написання може бути обраний авторами.

Контроль здійснюється як індивідуально, коли кожен автор сам перевіряє, вичитує та виправляє помилки, так і членами команди (взаємоконтроль), під час якого студенти обмінюються фрагментами тексту та редагують їх. Крім того контроль здійснюється і з боку викладача.

Отже, в цій статті ми проаналізували навчання написання текстів у співавторстві, теоретично обґрунтували необхідність навчання студентів вищих навчальних закладів створювати колективні публікації, окреслили можливі типи текстів для написання у співавторстві, дали визначення терміну “письмо у співавторстві” з урахуванням особливостей навчання студентів технічних спеціальностей та схарактеризували його компоненти.

Перспективу дослідження вбачаємо в подальшій розробці критеріїв оцінювання англомовних письмових робіт студентів технічних спеціальностей у співавторстві.

Використана література:

1. *Васильєва Е. В.* Навчання студентів мовних спеціальностей написання проблемно-тематичного повідомлення англійською мовою : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02 / Ельза Вячеславівна Васильєва. – К., 2005. – 164 с.
2. *Корж Т. М.* Навчання студентів вищих технічних навчальних закладів анотування англійських професійно орієнтованих текстів : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02. “Теорія та методика навчання: германські мови” / Т. М. Корж. – К., 2008. – 24 с.
3. *Кривчикова Г. Ф.* Методика інтерактивного навчання писемного мовлення майбутніх учителів англійської мови : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02 / Галина Федорівна Кривчикова. – К., 2005. – 205 с.
4. *Майєр Н. В.* Методика самостійного оволодіння франкомовним діловим писемним спілкуванням майбутніми документознавцями з використанням дистанційних технологій : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02 / Н. В. Майєр / КНЛУ. – К., 2011. – 22 с.
5. *Мегедь В. В.* Целевые триады соцпрогресса, их характеристики и назначение : принципы образования сменяемости целевых групп социопрогресса : (Основы методики для создания динамичной и слаженной работы коллектива) / В. В. Мегедь // Соционика. Психология. Межличностные отношения. – 2003. – сент. – С. 9-15.
6. *Соколова Е. Е.* Теоретические основы и реализация применения фреймового подхода в обучении : моногр. : в 2 ч. – Ч. I. Гуманитарная область знаний: лингвистика, история / Е. Е. Соколова, С. И. Федорова ; под ред. Е. Е. Соколовой. – Ульяновск : УлГУ, 2008. – 200 с.
7. *Стрілець В. В.* Проектна методика навчання англійської мови майбутніх програмістів із застосуванням інформаційних технологій : автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02 / В. В. Стрілець / КНЛУ. – К., 2010. – 24 с.
8. *Andrew A.* Collaborative writing: an autoethnographic study of co-authorship / Allison Andrew, Peter Caster // USC Upstate Undergraduate Research Journal. – 2008. – Volume I, Spring. – P. 1-6.
9. *Bahr A. H.* Collaborative authorship in the journal literature: perspectives for academic librarians who wish to publish / Alice Harrison Bahr and Mickey Zemon // College & Research Libraries. – 2000. – P. 410-419.
10. *Dale H.* Collaborative Research on Collaborative Writing / Helen Dale // The English Journal. – 1994. – Vol. 83, № 1 (January). – P. 66-70.
11. *Day K.* A Study of Co-Authoring in the Academy. / Kami Day and Michele Eodice – Utah State University Press, 2001. – 204 p.
12. *Ede L.* Singular Texts / Plural Authors: Perspectives on Collaborative Writing / Lisa Ede, Andrea Lunsford – Carbondale IL : Southern Illinois University Press, 1992. – 283 p.
13. *Elbow P.* Using the Collage for Collaborative Writing / Peter Elbow // Is Everyone Can Write: Essays Toward a Hopeful Theory of Writing and Teaching Writing. Oxford University Press. – 2000. – P. 372-378.
14. *Harmer J.* How to Teach English : An introduction to the practice of English language teaching / Harmer J. – Longman, 1999. – 198 p.
15. *Heritage K.* Report Writing in a week / Heritage K. – Hodder & Stoughton, 2003. – 95 p.
16. *Howard R. M.* Collaborative Pedagogy / Rebecca Moore Howard // Composition Pedagogies: A Bibliographic Guide. Ed. Gary Tate, Amy Rupiper, and Kurt Schick. New York: Oxford UP. – 2001. – P. 54-70.
17. *Lowry P. B.* A Taxonomy of Collaborative Writing to Improve Empirical Research, Writing Practice, and Tool Development" / Paul Benjamin Lowry, Aaron Curtis and Michelle René Lowry // Journal of Business Communication (JBC). – 2004. – Vol. 41(1) – P. 66-99.
18. *Murphy M.* Ravaging Resistance: A Model for Building Rapport in a Collaborative Learning Classroom / Moira Murphy, Cecilia Valdéz // Radical Pedagogy. – 2005. – Vol. 7, Issue 1, Summer. – [On-line]. Available: http://www.radicalpedagogy.org/radicalpedagogy.org/Ravaging_Resistance__A_Model_for_Building_Rapport_in_a_Collaborative_Learning_Classroom.html
19. *Phillipson M.* Engaging in Collaborative Writing / Mark Phillipson – November 12, 2007. – [On-line]. Available: http://ccnmtl.columbia.edu/enhanced/primers/engaging_in_collaborative_writ.html
20. *Sasse M. A.* Support for Collaborative Authoring via Email: The MESSIE Environment Proceedings of the Third European Conference on Computer-Supported Cooperative Work (Milan, 13–17 Sept. 1993) / Martina Angela Sasse, Mark James Handley, Shaw Cheng Chuang – Milan, Italy, 1993. – P. 249-264.

21. *Storch N. Collaborative Writing in L2 Contexts: Processes, Outcomes, and Future Directions / Neomy Storch // Annual Review of Applied Linguistics. Cambridge University Press. – 2011. – P. 275-288.*
22. *Swales J. M. Genre Analysis : English in academic and research settings / Swales J. M. – Cambridge University Press, 1996. – 260 p.*
23. *Tribble Ch. Writing / Tribble Ch. – Oxford : Oxford Univ. Press, 1996. – 174 p.*
24. *Watkins C. Collaborative learning / Chris Watkins // School Leadership Today. – 2009. – 1(1). – P. 22-25.*
25. *White R. Process Writing / R. White, V. Arndt – Longman Group UK Limited, 1997. – 186 p.*
26. *Wolfe J. Team Writing. A Guide to Working in Groups / Joanna Wolfe. – University of Louisville. Bedford / St. Martin's Boston. – New York, 2009. – 141 p.*
27. *Zemach D. E. Academic Writing from paragraph to essay / D. E. Zemach, L. A. Rumisek – Macmillan, 2005. – 132 p.*

СИНЕКOP O. C. Обучение студентов технических специальностей английского написания англоязычных текстов в соавторстве.

Статья посвящена проблеме обучения написанию текстов в соавторстве. В статье обобщен опыт ученых и практиков по обучению созданию текстов в соавторстве; рассмотрена целесообразность обучения студентов неязыковых вузов написанию коллективных публикаций, указаны возможные типы текстов в соавторстве, обосновано возможное количество студентов в группах. Также представлено определение "письмо в соавторстве" с учетом особенностей обучения студентов технических специальностей; обозначены этапы организации обучения написания текстов в соавторстве, роли (писатель / автор / соавтор, редактор, лидер / координатор), стратегии (последовательное написание одним автором, параллельное письмо с горизонтальным распределением, реактивное письмо), технологии, инструментарий, дистантность, синхронность / асинхронность и контроль.

Ключевые слова: *тексты в соавторстве, студенты технических специальностей, высшие учебные заведения, этапы организации обучения, роли, стратегии, технологии, инструментарий, дистантность, синхронность / асинхронность, контроль.*

SYNEKOP O. S. Collaborative writing training of the students of technical specialities.

The paper deals with teaching collaborative writing. In this paper the experience of scholars and practitioners to teach collaborative writing is summarized; the feasibility of teaching non-language students of higher educational institutions to create collective publications is considered; the possible types of the texts are indicated; the number of students in groups are substantiated. Also the definition of "collaboration writing" with the peculiarities of the learning process of technical students is given; the stages of learning in collaboration, roles (writer / author / co-author, editor, leader, coordinator), strategies (sequential single writing, parallel writing with horizontal division, reactive writing), technologies, tools, remoteness, synchronicity / asynchronicity and control are outlined.

Keywords: *collaborative writing, students of technical specialties, higher educational institutions, stages of learning, roles, strategies, technologies, tools, remoteness, synchronicity / asynchronicity, control.*